Dosarul nr. 1ra-36/2015

Curtea Supremă de Justiţie
D E C I Z I E

17 februarie 2015 mun. Chişinău

Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie
în componenţă:
Preşedinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în şedinţa de judecată, fără citarea părţilor la proces, recursurile ordinare împotriva sentinţei Judecătoriei Centru, mun. Chişinău din 28 noiembrie 2012 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 02 iulie 2014, declarate de avocatul Dumitru Cazacu şi de inculpatul

Mihailov Valeriu Mihail*, născut la 25 septembrie 1994, originar şi locuitor al mun. Chişinău, bd. Renaşterii 22/9, ap. 64, cetăţean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) prin sentinţa Judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău din 06 mai 2010, în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

	Termenul de examinare a cauzei
în instanţa de fond:	***10 februarie – 28 noiembrie 2012,***
instanţa de apel:	***08 februarie 2013 – 02 iulie 2014,***
instanţa de recurs:	***12 noiembrie 2014 – 17 februarie 2015.***

Asupra recursurilor menţionate, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Centru, mun. Chişinău din 28 noiembrie 2012, Mihailov Valeriu a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii pe un termen de 2 ani, şi în baza art. 190 alin. (4) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parţial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumulul parţial al pedepsei aplicate prin sentinţa Judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău din 06 mai 2010, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 19 decembrie 2011.

Acţiunea civilă înaintată de Valeriu Mardari a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumul prejudiciului cauzat să se pronunțe instanța civilă.

2. În fapt, instanţa de fond a constatat că Mihailov V., în circumstanţe nestabilite, cu scopul întrebuinţării personale, a procurat 20 de pastile „Meprobanat”, 10 pastile „Reladorm”, 2 pachete cu masa mărunţită și uscată de provenienţă vegetală, pe care ilegal le păstra asupra sa într-un pachet din polietilenă.

La 21.07.2004, ora 05.20, aflîndu-se în calitate de pasager pe scaunul din faţa a automobilului de model „Opel Astra”,n/î C RR 496, al serviciului „Taxi 1400”, care se deplasa pe str. Ismail, mun. Chişinău, în momentul cînd automobilul a fost stopat de către colaboratorii de poliţie, inculpatul a ascuns pachetul de polietilenă menţionat în portbagajul de bord al automobilului, unde ulterior a fost depistat de către colaboratorii de poliţie.

Conform raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 628 din 27.07.2004, în pachetul de polietilenă se aflau: în două pacheţele din hîrtie - substanţa narcotică marijuană, obţinută în mod artizanal din plante cînepă cu masa totală de 5,97 gr., ceea ce, conform Listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, constituie cantităţi mari şi conform tabelului nr. 1 din Tabelele, şi listei substanţelor narcotice, psihotrope şi precursorilor acestora, supuse controlului, aprobate prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004, se atribuie la substanţe narcotice neutilizate în scopuri medicale, 10 pastile „Reladorm” care conţin substanţele psihotrope diazepam 0,10 gr. şi ciclobarbetal cu masa de 1,00 gr., ceea ce conform Listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, în ambele cazuri constituie cantităţi mari.

Tot el, la 02.06.2009, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, acţionînd împreună şi prin înţelegerea prealabilă cu o altă persoană, aflîndu-se lîngă magazinul „Aureola” amplasat pe bd. Ştefan cel Mare 132, mun. Chişinău, prin înşelăciune, sub pretextul efectuării reparaţiei, a primit de la cet. V. Mardari un lanţ de aur cu masa de 130 gr. în valoare de 55.000 lei, după ce cu bunul sustras s-a eschivat, cauzîndu-i părţii vătămate o daună materială în proporţii mari.

Instanţa a reţinut vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) CP este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul A. Tihoglaz a explicat că în timpul verificării în automobil au fost depistate două pacheţele de masă vegetală farîmiţată şi multe pastile „Reladorm” şi „Meprobanat”, aparţinînd pasagerului V. Mihailov. După aceasta împreună cu şoferul, cu inculpatul şi alt pasager s-au deplasat la CPs Centru.

Martorul V. Guţan a declarat că a observat cum inculpatul a băgat o sacoşă mică

în portbagajul de bord a taxiului. Verificînd automobilul, a deschis portbagajul de bord şi a găsit un pachet de polietilenă cu două pacheţele de masă vegetală verde, 10 pastile „Reladorm”, 20 de pastile „Meprobanat” şi 3 flaconaşe de „Naftizin”. Inculpatul a recunoscut că sunt ale lui.

Martorul S. Şpac a relatat că lucra taximetrist. Fiind stopat de poliţie, inculpatul a pus în portbagajul de bord ceva. Un colaborator a scos din portbagaj o sacoşă, ce aparţinea inculpatului, pe care el a pus-o acolo puţin mai înainte, cînd au fost stopaţi. După aceasta au fost conduşi la CPs Centru.

Martorul O. Godorojina a declarat că în timpul percheziţiei, în portbagajul de bord a maşinii a fost găsită o sacoşă, pe care n-o văzuse mai înainte. Apoi au fost duşi la CPs Centru. Ea se afla pe bancheta din spate şi nu a văzut că cineva a pus ceva în portbagajul automobilului.

Conform raportului de expertiză chimică nr. 198 din 08.12.2010, substanţele ridicate de la inculpat sînt narcotice.

Vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal este dovedită prin următoarele probe.

Părea vătămată V. Mardari în şedinţa judiciară a declarat că avea un lanţ din aur, proba 583, cu masa de 130 grame, la preţul de 55.000 lei, dar un inel al lanţului era rupt. Inculpatul l-a examinat, a zis că nu vede mari dificultăţi şi o să-l repare. După ce-l va repara, inculpatul urma să-l telefoneze, dar a dispărut.

Martorului O. Iasinovscaia a declarat că a avut o motocicletă de model „Yamaha Lagher”, anul fabricării 1996. Pe 16 iunie 2009 inculpatul a dorit să procure motocicleta. Dat fiind că nu avea în acel moment toţi banii, a scos de la gît un lanţ de aur şi a declarat că ea poate să facă cu lanţul ce doreşte. Lanţul era fără cruce şi cîntărea 103 grame. Peste cîteva zile a auzit că Valeriu a accidentat motocicleta, de aceea a vîndut lanţul unei doamne necunoscute, lîngă magazinul „Aureola”, contra 1300 dolari SUA.

Instanţa a încadrat acţiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca procurarea şi păstrarea substanţelor psihotrope şi narcotice, săvîrşite în proporţii mari, cu utilizarea substanţelor narcotice, a căror circulaţie în scopuri medicinale este interzisă, fără scop de înstrăinare, şi în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune în proporţii mari.

La stabilirea pedepsei instanţa a ţinut cont că inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracţiune similară, concluzionînd că corectarea lui este posibilă doar în condiţii izolate de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinţei, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că nu a avut nici o atribuţie la procurarea substanţelor psihotrope. Asta este doar o versiune a acuzatorului.

El nu a primit nici un fel de bijuterii şi obiecte de aur de la V. Mardari. În cazul dat declaraţiile martorilor nu pot fi luate în consideraţie. Însă instanţa le-a luat în consideraţie şi a adoptat o sentinţă nelegitimă şi nefondată.

De asemenea, martori pe cazul dat sunt şi colaboratorii de poliţie V. Guţan şi A. Tihoglaz, care conform legislaţiei nu pot fi ca martori.

Sentinţa a fost emisă în lipsa complicelui, ce a adus la încălcarea dreptului la apărare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 04 iunie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanţa de apel a reţinut că instanţa de fond corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul a săvîrşit infracţiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe corect apreciate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispoziţiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Necătînd la faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită integral prin probele cercetate în instanţa de fond şi verificate în instanţa de apel, cum ar fi declaraţiile părţii vătămate V. Mardari, martorilor A. Tihoglaz, V.Guţan, S. Şpac, O. Godorojina şi O. Iasinovscaia.

Potrivit raportului de expertiză chimică nr. 198 din 08.12.2010, substanţele ridicate de la inculpat sînt substanţe narcotice.

Instanţa de fond corect a încadrat acţiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (3) lit. c) şi art.190 alin. (4) Cod penal.

Argumentul apelantului de nerecunoaştere a vinovăţiei urmează a fi respins. Or, prin declaraţiile martorilor A. Tihoglaz, V. Guţan şi S. Şpac este demonstrat contrariul. Mai mult, la întrebarea martorului V. Guţan adresată inculpatului despre faptul a cui este sacoşa mică în portbagajul de bord a maşinii, inculpatul a răspuns că este a sa.

Nu poate fi reţinută nici alegaţia apelantului că A. Tihoglaz şi V. Guţan nu pot fi martori în prezentul proces-penal. Or, în virtutea prevederilor art. 90 Cod de procedură penală, ei pot dispune de o atare calitate procesuală.

Este nefondată şi poziţia inculpatului despre necomiterea infracţiunii prevăzute la art. 190 alin. (4) Cod penal, întrucît declaraţiile lui V. Mardari şi O. Iasinovscaia, coroborează între ele şi întregesc latura obiectivă a componenţei date, manifestată prin dobîndirea ilicită a lanţului de aur de la V. Mardari şi acţiunea adiacentă – înşelăciunea, utilizată de inculpat, urmările prejudiciabile – 55.000 lei şi a legăturii de cauzalitate dintre fapta inculpatului şi prejudiciul ce i-a fost cauzat părţii vătămate.

Nu poate fi reţinut nici argumentul apelantului despre încălcarea dreptului la apărare prin lipsa în prezentul proces penal al lui V. Sarîcev, în condiţiile în care acesta a decedat. În acest context nu este clară poziţia inculpatului în a-l numi ca complice odată ce pretinde că nu este vinovat în comiterea infracţiunilor ce i s-au incriminat.

La stabilirea pedepsei, instanţa de fond a ţinut cont de toate circumstanţele privind individualizarea pedepsei prevăzute la art. 61 Cod penal, aplicîndu-i inculpatului o pedeapsă corectă, echitabilă şi legală şi anume, luînd în considerare caracterul prejudiciabil al infracţiunilor - una fiind mai puţin gravă iar alta gravă, că anterior inculpatul a fost condamnat de multiple ori, din toate acestea concluzionînd că el într-un mod obraznic, prin comportamentul său dar şi prin nenumăratele sale refuzuri de a se prezenta în instanţa de judecată, pune piedici în calea stabilirii adevărului şi că reeducarea şi corectarea lui nu este posibilă fără izolare de societate.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii şi dispunerea rejudecării cauzei de către instanţa de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că toată cauza este bazată doar pe presupunerile

procurorului. Lipsesc probe concludente că el a comis infracţiunile incriminate.

Instanţa de apel a examinat cauza timp de 2 ani. De cîteva ori a declarat greva foamei pentru încălcările comise de instanţă, a solicitat ca totul sa fie conform legii şi ca să se prezinte în şedinţa de judecată partea vătămată, care în timp de 1 an şi 7 luni nu a fost nici o dată.

5.1 Avocatul Dumitru Cazacu la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menţionate şi dispunerea rejudecării cauzei de către instanţa de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanţa de apel, cît şi instanţa de fond nu a intrat în esenţa pricinii şi nu s-a lămurit cu învinuirile aduse inculpatului.

În şedinţele judiciare inculpatul nu a recunoscut vina.

Atît la urmărirea penală, cît şi în instanţa de judecată, partea vătămată V. Mardari nu a fost interogată, declaraţii nu a dat, nu a avut loc nici o confruntare între inculpat şi V. Mardari, care nu a fost prezent nici la o şedinţă de judecată nici în prima instanţă şi nici în instanţa de apel, cauza fiind de nenumărate ori amînată şi s-a aflat în procedură de la 08.02.2013 pînă la 09.07.2014.

Totodată, de la partea vătămată a parvenit o cerere privind examinarea în lipsa sa din motiv că este bolnav. „Presupusa" boală a părţii vătămate nu este confirmată cu un certificat de boală, concluzie medicală sau alt document confirmativ.

Mai mult, la cererea avocatului în şedinţa instanţei de apel de aduce forţat partea vătămată, procurorul T. Cojocaru a fost împotrivă, invocînd că sunt de ajuns declaraţiile acestuia de la faza de urmărire penală.

Cît priveşte probele prezentate de către procuror şi anume declaraţiile martorilor A. Tihoglaz şi V. Guţan, care au fost date la faza de urmărire penală, nu a fost efectuată procedura confruntării cu inculpatul nici la urmărirea penală, nici în instanţa de judecată, iar în hotărîrea primei instanţe, cît şi în decizia instanţei de apel, aceste probe au fost puse la baza învinuirii.

În drept, recursul este bazat pe art. *427* Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei şi argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, dar din alte motive decît cele invocate.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) şi 12) Cod de procedură penală hotărîrile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanţă, inclusiv cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, cînd faptei săvîrşite i s-a dat o încadrare juridică greşită. În conformitate cu art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs este în drept să judece şi în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situaţia inculpatului.

Instanţa de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reţinute prin hotărîrea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

Sub acest aspect se reţin următoarele concluzii.

În primul rând, cu referire la argumente din recursurile declarate, în care nici nu se conţin referiri la erori de drept şi de fapt concret definite, se atestă că împrejurările menţionate în partea descriptivă a hotărîrilor instanţelor de fond şi de apel, inclusiv cele reproduse în pct. **2** şi **4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că ambele instanţe au constatat şi apreciat circumstanţele de fapt şi de drept privind învinuirea

înaintată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală şi prescripţiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declaraţiile părţii vătămate V. Mardari şi a martorilor A. Tihoglaz, V. Guţan, S. Şpac, O. Godorojina, O. Iasinovscaia, raportul de expertiză chimică nr. 198 din 08.12.2010, că substanţele ridicate de la inculpat sînt narcotice, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de apel pronunţîndu-se argumentat şi întemeiat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat (*pct. **2** - **5,1** din decizie*).

Mai mult, argumentele recurenţilor că nu au fost efectuate confruntări cu partea vătămată v. Mardari, martorii A. Tihoglaz şi V. Guţan, că aceştia nu ar fi fost audiaţi în instanţe sunt neîntemeiate, fiind combătute de respectivele procese-verbale de la f.d. 189, 202 şi 208 v. 2, şi de procesul-verbal al şedinţei de judecată a instanţei de apel, conform cărui declaraţiile acestor persoane cît şi celelalte probe administrate pe caz, au fost verificate prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, în corespundere cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală (*f.d. 113-116, v.3*).

Asupra procesului-verbal al şedinţei instanţei de apel nu au fost aduse obiecţii, în conformitate cu prescripţiilor din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală şi, astfel, informaţiile inserate în acest act procedural sunt prezumate a fi veridice.

Pe lîngă aceasta, recursurile declarate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanţele au estimat circumstanţele cauzei.

Însă, pornind de la relevanţele art. 27, 414 alin. (1) şi (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanţa de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel, şi poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanţelor de fond şi de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanţelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune apărarea este o competenţă şi prerogativă legală a acestor instanţe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală şi, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Circumstanţele enunţate denotă în mod concludent că instanţele de fond şi de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenţi, că hotărîrile contestate conţine motive clare şi legale pe care se întemeiază soluţia de vinovăţie a inculpatului în comiterea infracţiunilor incriminate, că recursurile ordinare sunt neîntemeiate.

În al doilea rînd, potrivit art. 14 alin. (1), 15, 113 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Gradul prejudiciabil al infracţiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracţiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă. Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Conform art. 385 alin. (1) pct. 3)

Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea dacă fapta săvîrşită de inculpat întruneşte elementele infracţiunii.

Normele de drept enunţate nu au fost respectate de către instanţele de fond şi de apel.

Astfel, potrivit rechizitoriului pe primul capăt de învinuire, inculpatul este învinuit că: *„în circumstanţe nestabilite de către organul de urmărire penală intenţionat, cu scopul întrebuinţării personale, ştiind cu certitudine că circulaţia substanţelor narcotice şi psihotrope este interzisă, a procurat 20 pastile „Meprobanat", 10 pastile „Reladorm" şi 2 pachete cu masa mărunţită, uscată de provenienţă vegetală, pe care ilegal le păstra asupra sa într-un pachet din polietilenă. ...Conform raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 628 din 27.07.2004 în pachetul de polietilenă pe care cet. Mihailov V. îl păstra asupra sa se aflau: în două pacheţele din hîrtie - substanţa narcotică marijuană, obţinută în mod artizanal din plante cînepă cu masa totală de 5,97 gr., ceea ce conform Listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, constituie cantităţi mari, şi conform tabelului nr. 1 din Tabelele şi listele substanţelor narcotice, psihotrope şi precursorilor acestora, supuse controlului, aprobate prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004 se atribuie la substanţe narcotice neutilizate în scopuri medicale; 10 pastile „Reladorm" care conţin substanţele psihotrope diazepam 0,10 gr. şi ciclobarbetal cu masa de 1,00 gr., ceea ce conform Listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, în ambele cazuri constituie cantităţi mari*".

Fapta inculpatului pe acest capăt de învinuire a fost încadrată juridic în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca procurarea şi păstrarea substanţelor psihotrope şi narcotice, fără scop de înstrăinare, săvîrşite în proporţii mari, *cu utilizarea substanţelor narcotice, a căror circulaţie în scopuri medicinale este interzisă*.

Însă, Hotărîrile Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004 şi nr. 79 din 23.01.2006, la care face referire acuzarea, nu prevede şi lista substanţelor psihotrope sau narcotice *a căror circulaţie în scopuri medicinale este interzisă*, adică imputarea inculpatului acestui element calificativ nu are suport juridic.

Prin urmare, acţiunile inculpatului pe acest capăt de învinuire urmează a fi reîncadrate din art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal în art. 217 alin. (2) Cod penal, ca procurarea şi păstrarea substanţelor psihotrope şi narcotice, fără scop de înstrăinare, săvîrşite în proporţii mari.

Circumstanţele enunţate relevă, astfel, că ambele instanţe nu a soluţionat cauza în conformitate cu rigorile legale, privind condamnarea inculpatului în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece faptei săvîrşite i s-a dat o încadrare juridică greşită.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanţa îl admite, casează parţial hotărîrea atacată, rejudecă cauza şi pronunţă o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situaţia condamnatului

În asemenea împrejurări şi dat fiind că încălcările normelor specificate, comise de către instanţele de fond şi de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, se impune soluţia casării parţiale a sentinţei şi deciziei contestate şi dispunerea reîncadrării acţiunilor inculpatului din art. 217 alin. (3)

lit. c) Cod penal în art. 217 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în limitele sancţiunii prevăzute de această lege şi în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal.

În rest, hotărîrile contestate se vor menţine.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Dumitru Cazacu şi de inculpatul Mihailov Valeriu Mihail, casează parţial sentinţa Judecătoriei Centru, mun. Chişinău din 28 noiembrie 2012 şi decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 02 iulie 2014, în partea privind condamnarea lui Mihailov Valeriu Mihail în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de drept de a ocupa anumite funcţii pe un termen de 2 ani, şi aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) şi (4) Cod penal, rejudecă cauza şi pronunţă o nouă hotărîre în partea dată.

Reîncadrează acţiunile lui Mihailov Valeriu Mihail din art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal în art. 217 alin. (2) Cod penal, aplicîndu-i pedeapsa de 1 an închisoare.

Se menţine condamnarea lui Mihailov Valeriu Mihail în baza art. 190 alin. (4) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Mihailov Valeriu Mihail pedeapsa de 7 ani şi 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepsei aplicate prin sentinţa Judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău din 06 mai 2010, a-i stabili lui Mihailov Valeriu Mihail pedeapsa definitivă de 9 ani şi 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 19 decembrie 2011.

În rest, hotărîrile contestate se menţin.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 10 martie 2015.

Preşedinte	Nicolae Gordilă
Judecători	Iurie Diaconu
	Elena Covalenco
	Liliana Catan
	Ion Guzun